Dosarul nr. 5r-6551/2025
4-25149345-12-5r-23102025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

06 mai 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Ion Chirtoaca
Grefieri Diana Cristea, Alina Burlacu
Cu participare:
Contestatara Natalia Cravcenco
În lipsa:
Agentului Constatator Dumitru Cernavca

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, contestația depusă de Natalia Cravcenco, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 499817 din 18 aprilie 2025 și decizia de sancționare, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Centru al DP mun. Chișinău, Dumitru Cernavca, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancționată cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000,00 lei, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta contravențională constatată.

1. La 18 aprilie 2025, agentul constatator din cadrul IP Centru al DP mun. Chișinău, Dumitru Cernavca, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 499817 din 18 aprilie 2025, în baza căruia fiind emisă decizia de sancționare prin care Natalia Cravcenco a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000,00 lei.

2. La 09 octombrie 2025 cet. Natalia Cravcenco, a depus o contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 499817 din 18 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

Poziția părților în cadrul ședinței de judecată:

3. *Agentul constatator* Dumitru Cernavca, în ședința de judecată fiind citat legal prin poșta electronică, nu s-a prezentat ceea ce a determinat prin prisma art. 455 Cod contravențional, instanța de judecată să dispusă examinarea cauzei contravenționale în lipsa acestuia.

4. *Petiționara* Natalia Cravcenco, în ședință de judecată a susținut contestația, menționând că, nu a primit careva sume bănești și a menționat că despre procesul-verbal cu privire la contravenție a aflat de la executorul judecătoresc la data de 01 octombrie 2025, ori atât procesul-verbal cât și decizia de sancționare au fost luate în absența sa.

Aprecierea instanței de judecată:

5. Examinând contestația și verificând procesul verbal cu privire la contravenție dedus judecății sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată constată următoarele.

6. *În fapt*, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 499817 din 18 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Centru al DP mun. Chișinău, Dumitru Cernavca, contestatara Natalia Cravcenco, a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancționată cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000,00 lei. În cuprinsul procesului-verbal menționat agentul constatator a indicat că în ***timpul săvârșirii: 10 octombrie 2024, 11.24.,*** Natalia Cravcenco prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă „Promsveazibank", a primit pentru sine transferuri în ruble rusești în vederea determinării pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum și pentru alegerea opțiunii „Nu" în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional și anume: *„Coruperea electorală pasivă"* adică *„Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune"*.

7. În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^1 alin.(8).

8. Contestația împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 499817 din 18 aprilie 2025 a fost depusă de către petiționară la 09.10.2025 2025. Instanța de judecată apreciază că această contestație a fost formulată în termen legal, or cu decizia agentului constatator, contravenienta a făcut cunoștință la după comunicarea de către executorul judecătoresc a intentarea procedurii de executare. Astfel că contestatara a respectat termenul de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional. Întrucât contestația a fost depusă la 09 octombrie 2025, respectiv în interiorul termenului legal de 15 zile, instanța constată că aceasta a fost formulată în termen dat fiind faptul că, procesul-verbal a fost întocmit în absența contestatarei, iar dovada înmânării procesului-verbal nu există, motiv pentru care **nu se impune repunerea în termen**.

9. *În drept*, instanța notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

10. Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de

a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

11. Subsecvent potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

12. Conform art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenția prevăzute la art.**47[1]**, se constată și se examinează de către poliție. Pe cale de consecință procesul-verbal dedus judecății a fost întocmit de către autoritatea competentă.

13. În continuare instanța de judecată va supune aprecierii ***legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție***. *Astfel, instanța de judecată urmează a analiza dacă la caz sunt prezente* ***motivele de nulitate absolută a actului atacat, care pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, scopul fiind întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.***

14. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, la fel prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

15. Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în absența făptuitorului/petiționarului, la caz în absența contestatarei procesul-verbal a fost semnat de un martor, fiind astfel respectate exigențele art. 443 alin. (6) Cod contravențional.

16. La fel, cu referire la alte omisiuni în rubricile procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța consideră că prin aceasta nu este afectat esențial vreun drept al petiționarului și nu reprezintă un temei de nulitate absolută al procesului verbal, prevăzut la art. 455 alin. (1) din Codul contravențional, iar potrivit alin. (2) din același articol, alte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție, doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

17. În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută prevăzute la art. 445 din același cod, ce ar putea fi invocate din oficiu și în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

18. ***Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție***, petiționara a invocat lipsa faptei contravenției imputate acesteia, iar în acest mod instanța apreciază poziția sa ca o formă de nerecunoaștere a comiterii contravenției.

19. În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod, iar solicitările **Cravcenco Natalia,** sunt astfel întemeiate.

20. În continuare, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 499817 din 18 aprilie 2025, conform căruia agentul constatator a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”; raportul agentului constatator din 10.04.2025, prin care invocă că, în registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni a fost înregistrat raportul de autosesizare, prin care se reclamă pretinse fapte de implicare în acțiuni de pretindere, acceptare s-au primire personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului Republican constituțional din toamna anului 2024, prin care s-a dispus și documentarea a lui Cravcenco Natalia;* ***la caz nu este anexată o careva informație de la operatorul de telefonie mobilă****. A mai fost anexat la materialele cauzei î*ncheierea și mandat judecătoresc nr. 13-2237/2024 din 01.04.2025 emise de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana); încheierea nr. 13-7920/2024 din 22.10.2024 emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana); mandat judecătoresc nr. 13-7920/2024 din 22.10.2024 emis de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana; ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.04.2024.

21. În continuare, instanța de judecată observă că, în raportul întocmit la data de 10 aprilie 2025, de către ofițerul principal Maria Roșca, se susține că în cursul anului 2024, Cravcenco Natalia, la numărul de telefon 600381178, a avut nouă conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și al Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.

22. Faptele sus-menționate au fost calificate drept contravenție conform prevederilor art. 47^1 din Codul contravențional. La caz, însă nu s-a prezentat nicio probă în acest sens. Ca urmare, se constată că agentul constatator a adoptat o abordare categorică, invocând formal că persoana deține aplicația „PSB” **ar constitui un temei suficient pentru condamnare, deși nu s-a demonstrat că contestatarul ar fi avut instalată respectiva aplicație pe telefonul său (ori la caz nu a fost prezentat nici o acțiune procesuală ce ar dovedi acest fapt și nici extrasul de la operatorul de telefonie mobilă)**. Astfel, ipoteza invocată de agentul constatator, în absența unor dovezi clare, contravine principiilor unui proces echitabil, așa cum sunt prevăzute de articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

23. În continuare instanța de judecată subliniază că admiterea ipotezei formulate de agentul constatator, bazată exclusiv pe presupunerea că la caz contestatara ar deține aplicația „PSB” ar putea duce la condamnarea contestatarului, contravine principiilor fundamentale ale unui proces echitabil, așa cum sunt prevăzute de articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO). Ori în absența unei probe clare care să demonstreze că contestatarul a utilizat aplicația sau a primit sume bănești prin intermediul acesteia, se ajunge la o condamnare ipotetică, ceea ce încalcă dreptul acesteia la prezumția de nevinovăție și la un proces bazat pe probe obiective și concludente. Concluzia expusă de către instanța de judecată rezultă din recenta Hotărârea CtEDO Demirhan și alții v. Turcia.

24. Cu toate acestea, cele menționate în raportul menționat mai sus nu au fost prezentate careva probe întru susținerea poziției agentului constatator și nici supuse unei verificări efective și nu au fost însoțite de procese-verbale clare, stenograme sau alte elemente care să certifice autenticitatea și relevanța celor indicate în raportul din prezenta cauză. În lipsa unor probe suficiente, legale și concludente, temeinicia procesului-verbal nu poate fi susținută fără a încălca principiul prezumției de nevinovăție.

25. În continuare, instanța de judecată reține că, la procesul-verbal cu privire la contravenție dedus judecății întocmit în privința **lui Cravcenco Natalia**, sunt anexate careva înscrisuri și anume încheieri privind autorizarea unor măsuri speciale de investigație, însă acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

26. În acest context și pornind de la prevederile art. 425 din Codul contravențional și art. 93 din Codul de procedură penală este esențial să se facă distincție între actele procesuale și mijloacele de probă administrate în conformitate cu normele procesuale.

27. Instanța constată că încheierile judecătorești de autorizare a măsurilor speciale de investigație, mandatele judecătorești de efectuare a acestor măsuri, precum și ordonanțele procurorului care dispun și apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsurile respective nu pot fi considerate mijloace de probă conform art. 93 alin. (2) din Codul de procedură penală, nu reprezintă mijloace de probă direct admisibile în procesul contravențional, ci sunt acte procesuale de dispoziție prin s-au dispus și s-au autorizat măsuri speciale de acțiuni de urmărire penală cu caracter public și secret. Aceste acte au rolul de a reglementa modalitatea de desfășurare a investigațiilor și de a asigura respectarea procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile.

28. Referitor la rolul probatoriu în opinia instanței în cazul efectuării măsurilor speciale de investigații urmează a fi utilizate rezultatele acestora, respectiv actele de consemnare a rezultatelor și purtătorii de informații.

29. Consemnarea măsurilor speciale de investigație trebuie să fie realizată prin întocmirea unui proces-verbal pentru fiecare măsură efectuată, care trebuie să includă datele referitoare la locul și data efectuării măsurii, ora de început și finalizare, funcția și numele persoanei care întocmește documentul, numele și statutul celor care au participat la efectuarea măsurii, precum și descrierea faptelor constatate și a acțiunilor întreprinse. De asemenea, procesul-verbal trebuie să menționeze, atunci când este cazul, utilizarea mijloacelor tehnice precum fotografierea, filmarea, înregistrarea audio și rezultatele obținute în urma acestor măsuri, or conținutul proceselor verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații trebuie să corespundă prevederilor art. 260 – 261 din Codul de procedură penală.

30. La caz, anume aceste mijloace de probă nu au fost prezentate, respectiv în absența acestora și fără să dispune de posibilitatea de a examina datele care au fost obținute instanța nu poate determina pertinența actelor procesuale enunțate supra cu obiectul cercetării.

31. Important, la caz, este de menționat și faptul că, instanței de judecată nu i-au fost prezentate nemijlocit rezultatele obținute după efectuarea măsurilor speciale de investigație, nu constată că există un impediment în anexarea actelor procesuale la materialele cauzei, însă nu le stabilește aplicabilitatea.

32. Instanța reiterează că o mare parte a materialului probator s-a bazat pe rezultatele unor măsuri speciale de investigație efectuate în cadrul unei cauze penale distincte (nr. 2023970322), rezultatele cărora au fost transferate în prezenta procedură contravențională în temeiul unor încheieri judecătorești. Cu toate acestea, rezultatele respective nu au fost prezentate și nici supuse unei verificări efective și nu au fost însoțite de procese-verbale clare, stenograme sau alte elemente care să certifice autenticitatea și relevanța lor în prezenta cauză. În lipsa unor probe suficiente, legale și concludente, temeinicia procesului-verbal nu poate fi susținută fără a încălca principiul prezumției de nevinovăție.

33. Instanța reține că, potrivit normei juridice care incriminează coruperea electorală pasivă, pentru angajarea răspunderii contravenționale este necesară dovedirea cumulativă a elementelor constitutive ale faptei, și anume: pretinderea, acceptarea sau primirea de către alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor ori altor avantaje necuvenite, precum și existența scopului determinării exercitării sau neexercitării drepturilor electorale.

34. Analizând conținutul informației prezentate de agentul constatator, în raportul din 10 aprilie 2025 instanța constată că aceasta **are un caracter pur formal și tehnic, limitându-se la indicarea unui nume și a unui număr de telefon**. Respectiva informație nu conține date privind existența vreunei pretinderi, acceptări sau primiri de bunuri ori avantaje, nu reflectă conținutul vreunor convorbiri sau mesaje și nu indică existența unei oferte sau promisiuni de recompensă în legătură cu exercitarea drepturilor electorale.

35. Prin urmare, proba invocată nu demonstrează existența elementului material al faptei și **nici scopul special prevăzut de norma contravențională**. În lipsa unor date factuale concrete care să confirme realizarea acțiunilor incriminate, simpla menționare a unui nume în asociere cu un număr de telefon și **eventualele mesaje primite ale căror conținut nu a fost prezentat**, nu poate constitui o probă concludentă a vinovăției.

36. Instanța subliniază că stabilirea răspunderii contravenționale nu poate fi întemeiată pe presupuneri sau deducții indirecte, ci exclusiv pe probe certe, pertinente și concludente. Or, materialele prezentate de agentul constatator nu conțin asemenea elemente probatorii.

37. În conformitate cu principiile fundamentale ale procesului contravențional și cu regula potrivit căreia orice dubiu rezonabil urmează a fi interpretat în favoarea persoanei în privința căreia este intentată procedura contravențională, instanța constată că proba prezentată nu este aptă să confirme existența faptei imputate.

38. În consecință, instanța apreciază că informația furnizată de operatorul de telecomunicații nu întrunește condițiile de pertinență și concludență necesare pentru a fundamenta constatarea vinovăției persoanei și nu poate servi drept temei pentru angajarea răspunderii contravenționale. În consecință, instanța concluzionează că, prin prisma logicii juridice și a exigențelor privind administrarea probelor, informația prezentată nu poate fi admisă și nu poate servi drept temei pentru stabilirea vinovăției persoanei vizate.

39. Astfel din probatoriul anexat instanța atestă, că nu rezultă faptul că petiționara ar fi acceptat și primit anumite mijloace financiare prin intermediul aplicației „PSB”, și în același timp nici agentul constatator nu a prezentat nicio probă în acest sens. Ca urmare, se constată că agentul constatator a adoptat o abordare categorică, presupunând că utilizarea aplicației „PSB” ar constitui un temei suficient pentru condamnare, deși nu s-a demonstrat că contestatarul ar fi avut instalată respectiva aplicație pe telefonul său (ori la caz nu a fost prezentat nici o acțiune procesuală ce ar dovedi acest fapt). Astfel, ipoteza invocată de agentul constatator, în absența unor dovezi clare, contravine principiilor unui proces echitabil, așa cum sunt prevăzute de articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO).

40. Analizând probatoriu prezentat de către agentul constatator instanța consideră că agentul constatator a constatat fapta în baza propriilor constatări, analizând superficial materialele cauzei, nefiind prezentate probe certe și clare care ar stabili exact fapta incriminată făptuitorului, motiv pentru care propria convingere a agentului constatator privind săvârșirea contravenției de către **Natalia Cravcenco**, anume conform încadrării juridice în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, este evident **alterată și nu poate să răstoarne prezumția de nevinovăție a făptuitorului.**

41. În sensul art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

42. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului „*in dubio pro reo”*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare „*ex propriis sensibus”* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

43. Așadar, având în vedere că la materialele cauzei contravenționale sunt anexate probe care nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, instanța de judecată constată că acestea lasă loc de nesiguranță în privința vinovăției contravenientului, fapt care impune a se da eficiență regulii potrivit căreia *„orice îndoială este în favoarea contravenientului (in dubio pro reo)”*.

44. Respectiv, instanța nu va statua arbitrar în privința aprecierii vinovăției unei persoane, care nu recunoaște comiterea faptei incriminate, în lipsa unor probe relevante care urmau în mod obligatoriu să fie acumulate în susținerea sau explicarea acuzării și doar în prezența constatărilor personale ale agentului constatator, care de altfel nu a dorit să își motiveze poziția personal în instanță.

45. Prin urmare, deși, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 499817 din 18 aprilie 2025 nu este afectat de vicii de legalitate și valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplu fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, cu anexarea unor probe formale, este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar la acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenției impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare al justițiabililor.

46. În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului, iar din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator al IP Centru al DP mun. Chișinău, Dumitru Cernavca, nu a furnizat detalii suficiente cu referire la cazul incriminat petiționarei.

47. Astfel, instanța conchide că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri și alte probe clare din care instanța poate constata acțiunile ilicite ale **Nataliei Cravcenco**, nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului, în temeiul cărora instanța constată o puternică îndoială asupra veridicității celor constatate în procesul-verbal al contravenției și din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată și incriminată conform art. 47^1 alin. (1) al Codului contravențional, instanța de judecată ajunge la concluzia că învinuirea incriminată petentului nu a fost clară și certă, ce atrage pe cale de consecință lipsa faptei contravenției.

48. În lumina materialelor administrate și analizate în prezenta cauză, instanța reține că sancționarea unei persoane în lipsa unor probe obiective, verificabile și concludente aduce

atingere principiilor fundamentale ale unui proces echitabil, astfel cum acestea sunt garantate de articolul 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. Curtea Europeană a statuat constant, inclusiv în cauzele *Demirhan și alții c. Turciei*, *Barberà, Messegué și Jabardo c. Spaniei*, *Telfner c. Austriei* și *Krumpholz c. Austriei*, că o condamnare nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri, pe constatări subiective ale autorităților sau pe probe insuficiente, ci doar pe elemente factuale solide, administrate în conformitate cu garanțiile procedurale.

49. În prezenta cauză, agentul constatator nu a prezentat probe capabile să demonstreze, dincolo de orice îndoială rezonabilă, existența faptei imputate petiționarului, iar raportul anexat, lipsit de suport probatoriu, nu poate substitui această obligație. Or, în jurisprudența sa, CEDO a subliniat că autoritățile sunt obligate să respecte standardele de administrare a probelor, să verifice credibilitatea acestora și să asigure un proces transparent, lipsit de arbitrariu.

50. În condițiile în care dubiile generate de lipsa probelor nu pot fi înlăturate, principiile prezumției de nevinovăție și *in dubio pro reo*, consacrate atât de Codul contravențional, cât și de articolul 6 §2 CEDO, impun soluția de a admite contestația. Astfel, instanța constată că nu a fost demonstrată existența faptei contravenționale prevăzute de art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, iar orice menținere a sancțiunii în aceste condiții ar contraveni standardelor europene ale unui proces echitabil.

51. Prin urmare, în temeiul jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța concluzionează că procesul-verbal contestat urmează a fi anulat, întrucât acuzarea nu a făcut dovada vinovăției petiționarului, iar persistența îndoielilor împiedică orice formă de răspundere contravențională. Astfel, este un fapt notoriu că, prezumția de nevinovăție și standardul probatoriu (CEDO) tratează **contravențiile similar ca pe faptele de natură penală**. Astfel, statul trebuie să dovedească fapta, iar procesul-verbal nu are valoare absolută.

52. În continuare, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

53. În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

54. În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) și 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de **Natalia Cravcenco**.

Se anulează decizia de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 499817 din 18 aprilie 2025, întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care **Natalia Cravcenco** a fost sancționată cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000,00 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința **Natalia Cravcenco**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,

Judecător **Ion Chirtoaca**